

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoKR/21/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122201624
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miriam Kamenská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:3122201624.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Miriam Kamenskej, členov senátu JUDr. Mariána Blahu a JUDr. Andrey Gindlovej v právnej veci žalobcu CFX, a.s., so sídlom Jenisejská 45A, 040 01 Košice – mestská časť Nad jazerom, IČO: 47 975 938, v konaní zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o., so sídlom Piaristická 46/276, 911 01 Trenčín, IČO: 36 837 857 proti žalovanému I & R KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k. s., so sídlom Šoltésovej 2, Bratislava 811 08, IČO: 36 865 265, správca úpadcu SB hotels s.r.o. v konkurze, so sídlom 17. novembra 314/32, 914 51 Trenčianske Teplice, IČO: 46 546 707, v konaní zastúpený IKRÉNYI & REHÁK, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 2, 811 08 Bratislava, IČO: 36 854 808, o určenie pravosti popretej pohľadávky, o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Trenčín č.k. 22Cbi/2/2022-173 zo dňa 30. novembra 2022, takto

rozhodol:

Rozhodnutie Okresného súdu Trenčín č.k. 22Cbi/2/2022-173 zo dňa 30. novembra 2022 **z r u š u j e** a **vec v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie vo výroku I. žalobu zamietol a vo výroku II. žalovanému proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa proti žalovanému domáhal určenia, že je veriteľom nezabezpečených pohľadávok prihlásených pod por. č. 1 až 3 do konkurzného konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 38R/5/2021 voči úpadcovi obchodnej spoločnosti SB hotels s.r.o. v konkurze, so sídlom 17. novembra 314/32, 914 51 Trenčianske Teplice, IČO: 46 546 707 (ďalej len „úpadca“) prihlásených súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok č. 1, vedených v zozname pohľadávok pod č. 13-15 v celkovej výške 350.532,76 Eur s tým, že tieto nezabezpečené pohľadávky sú nesporné, oprávnené a zistené čo do výšky, právneho dôvodu, poradia a vymáhateľnosti tak, ako boli žalobcom uplatnené prihláškou č. 1 a to v celom rozsahu. Žalobu po skutkovej stránke odôvodnil tým, že spoločnosť E-RAN Slovakia spol. s r.o., Bratislava, IČO: 36 336 530 (ďalej len „pôvodný veriteľ“) uzatvorila dňa 29.09.2016 ako zhotoviteľ s úpadcom ako objednávateľom Zmluvu o dielo na uskutočnenie stavebných prác a súvisiacich dodávok „KURSALON Trenčianske Teplice - Prestavba a prístavba“ (ďalej len „Zmluva o dielo“). Pôvodný veriteľ vystavil úpadcovi faktúru č. 10180443 zo dňa 24.09.2018 na sumu 18.786,64 Eur so splatnosťou 24.10.2018; faktúru č. 10190071 zo dňa 23.04.2019 na sumu 161.125,23 Eur, po odpočte preddavku vo výške 100.000,- Eur na základe preddavkovej faktúry č. 20190001 na sumu 61.125,23 Eur so splatnosťou 07.05.2019 a faktúru č. 10190121 zo dňa 13.12.2019 na sumu 218.884,77 Eur so splatnosťou 27.12.2019. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.01.2020 pôvodný veriteľ postúpil žalobcovi pohľadávku pozostávajúcu z istiny vo výške 298.796,64 Eur s príslušenstvom a oznámením o postúpení pohľadávky, doručeným dňa 28.09.2020, pôvodný veriteľ upovedomil dlžníka (úpadcu) o postúpení špecifikovaných pohľadávok. V konkurznom konaní na majetok úpadcu si žalobca prihlásil súhrnnou prihláškou pohľadávku č. 1 vo výške 23.454,84

Eur; pohľadávku č. 2 vo výške 73.611,33 Eur a pohľadávku č. 3 vo výške 253.466,59 Eur (ďalej len „prihlásené pohľadávky“). Dňa 07.02.2022 bolo žalobcovi doručené oznámenie predchádzajúceho správcu úpadcu JUDr. Ing. Zuzany Kvakovej o úplnom popretí pohľadávok čo do právneho dôvodu a výšky z dôvodu spornosti s tým, že dlžník preukázateľne doručil predchádzajúcemu veriteľovi započítanie pohľadávok, ktoré si veriteľ uplatňuje prihláškou, jednostranným právnym úkonom dňa 17.09.2020 a pôvodný veriteľ preukázateľne informoval dlžníka o postúpení pohľadávky, ktorá je predmetom započítania dlžníka, najskôr dňa 28.09.2020, a preto existencia prihlásených pohľadávok je sporná. Žalobca jednostranný zápočet úpadcu zo dňa 14.08.2020 považuje za neplatný právny úkon pre jeho rozpor so zákonom, konkrétne s ustanovením § 580 Občianskeho zákonníka, a to pre absenciu zákonnej domnienky, že ide o vzájomné pohľadávky veriteľa a dlžníka, keď v čase jednostranného započítania pohľadávky patrili veriteľom odlišným od dlžníka a pôvodný veriteľ nemal v danom čase vedomosť o údajnom postúpení pohľadávok na úpadcu a pôvodný veriteľ sa o tvrdenom postúpení dozvedel až z listu úpadcu zo dňa 21.12.2020, ktorého prílohou boli Zmluvy o postúpení pohľadávok v počte 9 kusov. K účinnému jednostrannému započítaniu pohľadávok nedošlo aj z dôvodu, že v čase započítania pôvodný veriteľ už nebol veriteľ úpadcu, keďže na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.1.2020 pohľadávky postúpil na žalobcu ako postupníka. Žalobca poukázal tiež na to, že aby mohlo dôjsť k riadnemu započítaniu pohľadávok, je nutné započítavané pohľadávky dostatočne identifikovať a z obsahu zápočtu úpadcu vôbec nie je zjavné, ktorá konkrétna časť pohľadávok mala byť predmetom zápočtu. Žalobca zdôraznil aj to, že jednostranným započítaním úpadcu zo dňa 14.08.2020 došlo k uznaniu záväzku úpadcu vo výške istiny v celom rozsahu, a teda týmto úkonom úpadca deklaroval, že tento záväzok vo výške istiny 298.796,64 Eur existuje a trvá, pričom skutočnosť, že došlo k uznaniu záväzku úpadcu žalobca odôvodňoval i s poukazom na list zo dňa 29.06.2020 označený ako „Uznanie dlhu. Žalobca mal aj za to, že konanie predchádzajúceho správcu vykazuje znaky účelovosti a postupu správcu s nie odbornou starostlivosťou.

3. Žalovaný naďalej trval na dôvodoch popretia a žalobu považoval za nedôvodnú a účelovú. Uviedol, že na základe jednostranného zápočtu úpadcu zanikli vzájomné pohľadávky pôvodného veriteľa a úpadcu, a to pohľadávky pôvodného veriteľa z dôvodu neuhradených faktúr zo Zmluvy o dielo vo výške 298.796,64 Eur a v tomto rozsahu pohľadávky úpadcu voči pôvodnému veriteľovi nadobudnuté úpadcom na základe postúpenia pohľadávok od veriteľov: Overa s.r.o., TDS s.r.o., SAZOS s.r.o., A. A., ERAN-HBP, Wonderwerk s.r.o., Chemtrend s.r.o., PVK-Therm s.r.o. a B. A., keď celková výška postúpených pohľadávok predstavuje 416.398,40 Eur, avšak úpadca si započítal len čiastku 298.796,64 Eur. Zdôraznil, že Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo úpadcovi doručené až dňa 28.09.2020, teda až po vyhotovení listu pôvodného veriteľa zo dňa 21.09.2020, v ktorom namietal neplatnosť započítania, čo podľa žalovaného navodzuje dojem podozrivého, špekulatívneho, účelového konania pôvodného veriteľa ako i žalobcu voči úpadcovi s cieľom následne si uplatniť neexistujúci nárok, ktorý už skôr zanikol v dôsledku jednostranného zápočtu zo dňa 14.08.2020. Svoje tvrdenie o existencii pohľadávok voči úpadcovi žalobca podľa žalovaného nepreukázal ani neosvedčil. Naopak, dostupná dokumentácia, ktorú mala predchádzajúca správkyňa k dispozícii, preukazuje a potvrdzuje neexistenciu, resp. spornosť prihlásených pohľadávok. Žalovaný nesúhlasil s námietkou žalobcu o absolútnej neplatnosti právneho úkonu jednostranného zápočtu a poukázal na to, že z predmetného právneho úkonu jednoznačne vyplýva, ktoré pohľadávky úpadca nadobudol od veriteľov, z priloženého „Salda“ jednoznačne vyplýva dôvod vzniku týchto pohľadávok, suma pohľadávok (má dať), úhrada (dal), dátum splatnosti a označenie subjektu, od ktorého boli pohľadávky na úpadcu postúpené a to osobitne vo vzťahu ku každej z postúpených pohľadávok na veriteľov.

4. Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi stranami nebola sporná existencia obchodnoprávneho zmluvného vzťahu medzi úpadcom a pôvodným veriteľom založená Zmluvou o dielo, sporná nebola existencia, dôvodnosť ani výška vystavených faktúr, ktoré v rámci vzťahu založeného Zmluvou o dielo vystavil pôvodný veriteľ ako zhotoviteľ úpadcovi ako objednávateľovi. Spornou medzi stranami bola otázka, či nárok uplatnený prihláškou v konkurze zanikol následkom jednostranného zápočtu zo dňa 14.08.2020 realizovaného úpadcom a tiež súvisiaca otázka platnosti právneho úkonu jednostranného zápočtu zo dňa 14.08.2020 v kontexte na jeho namietanú neurčitost' a spornou bola napokon otázka, či predchádzajúca správkyňa postupovala pri posudzovaní prihlásených pohľadávok riadne, s odbornou starostlivosťou a nadväzne na uvedené otázka správnosti popieracieho prejavy predchádzajúcej správkyne.

5. Súd prvej inštancie primárne konštatoval, že v rámci postupu predchádzajúcej správkyne pri posudzovaní, zisťovaní a popieraní prihlásených pohľadávok nebolo vo vzťahu k predmetu sporu zistené žiadne pochybenie, keď riadne, v zákonom stanovenej lehote preskúmala uplatnenú pohľadávku prihlásenú súhrnnou prihláškou, k jej popretiu pristúpila v zákonom stanovenej lehote, popretie riadne odôvodnila zo zákonom prípustných dôvodov a o popretí žalobcu riadne a včas informovala, a teda neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by spochybnili konanie predchádzajúcej správkyne s odbornou starostlivosťou.

6. Súd prvej inštancie vo vzťahu k namietanej absolútnej neplatnosti právneho úkonu jednostranného zápočtu vzájomných pohľadávok zo dňa 14.08.2020 realizovaného úpadcom nezistil žiadne skutočnosti, z ktorých bolo možné dovodiť, že predmetný právny úkon je absolútne neplatný pre jeho neurčitosť, alebo z iných dôvodov, keď z jednostranného zápočtu vzájomných pohľadávok zo dňa 14.08.2020 vyplýva aký subjekt a voči akému subjektu uplatnil právo započítania a v akej výške a z prílohy zápočtu vyplýva, že jednotlivé pohľadávky, ktoré boli predmetom započítania, sú konkretizované, jednoznačne špecifikované číslom dokladu, výškou pohľadávok, dátumom ich splatnosti i popisom veriteľov, od ktorých boli postúpením nadobudnuté. S/d prvej inštancie zo zmlúv o postúpení pohľadávok, ktorými veritelia SAZOS s.r.o., B. A., HBP-SPOL s.r.o., Overa s.r.o., Wonderwerk s.r.o., TDS, s.r.o. a PVK-Therm s.r.o. postúpili svoje pohľadávky voči pôvodnému veriteľovi na úpadcu, mal súd preukázané, že úpadca bol v čase vykonania jednostranného zápočtu veriteľom pohľadávok, ktoré boli predmetom jednostranného zápočtu. Podľa súdu prvej inštancie tak nebolo preukázané skutkové tvrdenie žalobcu o tom, že k zániku prihlásenej pohľadávky započítaním nemohlo dôjsť, nakoľko v čase realizácie právneho úkonu jednostranného zápočtu vzájomných pohľadávok zo dňa 14.08.2020 nebol pôvodný veriteľ veriteľom pohľadávok, ktoré boli predmetom zápočtu.

7. Súd prvej inštancie konštatoval, že z predložených listín vyplýva a medzi stranami nebolo sporné, že úpadca doručil pôvodnému veriteľovi započítanie pohľadávok zo dňa 14.08.2020 bezodkladne. Rovnako nebola sporná skutočnosť, že pôvodný veriteľ oznámil úpadcovi skutočnosť, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.01.2020 došlo k postúpeniu pohľadávok, ktoré boli predmetom jednostranného započítania zo dňa 14.8.2020, na žalobcu až dňa 28.09.2020. Uvedené nie je možné s poukazom na § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka považovať za oznámenie bez zbytočného odkladu a v takom prípade je dlžník oprávnený započítať svoje pohľadávky voči postupcovi a spôsobiť tým zánik dlhu, resp. postupovanej pohľadávky.

8. Súd prvej inštancie potom s poukazom na to, že účelom incidenčného konania nie je opätovné preskúmanie uplatnenej pohľadávky, ale jeho účelom je len rozhodnúť, či popierací prejav správcu bol dôvodný, po vykonanom dokazovaní uzavrel, že popierací prejav správcu v súdnej veci bol správny a prihlásená pohľadávka je sporná, keď z predložených listinných dôkazov je možné konštatovať jej zánik na základe jednostranného započítania pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu, a preto žalobu zamietol.

9. Súd prvej inštancie vzhľadom na zásadu úspechu priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. V zákonom stanovenej lehote podal žalobca proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), nakoľko mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Žalobca v odvolaní uviedol, že zo závermi súdu prvej inštancie nie je možné sa stotožniť a tieto žalobca považuje za nesprávne, keď pôvodný veriteľ evidoval voči úpadcovi pohľadávky z titulu neuhradených splatných faktúr v celkovej výške 298.796,64 Eur, avšak následne Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 20.01.2021 postúpil predmetnú pohľadávku na žalobcu. Na základe Oznámenia o postúpení pohľadávky (úpadcovi doručené dňa 28.09.2020) pôvodný veriteľ riadne upovedomil úpadcu o postúpení, zo strany úpadcu však k splneniu dlhu žalobcovi ako novému veriteľovi nedošlo, a to napriek písomnej výzve na zaplatenie zo dňa 04.11.2020. Následne však správca ako aj súd prvej

inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzali z poukazu na to, že zo strany úpadcu malo dôjsť údajne k započítaniu pohľadávok voči pôvodnému veriteľovi, a to jednostranným právnym úkonom, ktorý mal byť pôvodnému veriteľovi doručený dňa 17.09.2020. V tejto súvislosti je však potrebné zdôrazniť, že tak ako pôvodný veriteľ, ani žalobca jednostranný zápočet dlžníka zo dňa 14.08.2020 neuznáva a v celom rozsahu ho považuje za neplatný právny úkon pre rozpor s § 580 Občianskeho zákonníka a navyše v súvislosti s jednostranným započítaním je nevyhnutné, aby došlo ku kumulatívne splneniu zákonných podmienok, a to vzájomnosť (reciprocita) pohľadávok, kedy dve osoby sú si navzájom súčasne veriteľom i dlžníkom; vzájomné pohľadávky smerujúce na plnenie rovnakého druhu; spôsobilosť pohľadávky na započítanie a existencia prejavu smerujúceho k započítaniu, z obsahu ktorého musí byť zrejmé, ktorá pohľadávka sa uplatňuje na započítanie, v akej je výške a kedy sa pohľadávky stretnú. Podľa žalobcu v danom konkrétnom prípade absentuje vzájomnosť pohľadávok, kedy dve osoby sú si navzájom súčasne veriteľom i dlžníkom, čo spôsobuje právnu vadu daného právneho úkonu, nakoľko úpadca v čase jednostranného započítania pohľadávok nebol veriteľom pohľadávok, ale tieto patrili veriteľom odlišným od dlžníka. V spojení s uvedeným je zároveň potrebné uviesť, že ak niektorý zo zákonných predpokladov chýba alebo ak prejav smerujúci k započítaniu bol urobený skôr, než sa vzájomné pohľadávky stretli, účinky započítania nenastanú. Žiadne zákonné ustanovenie teda nepripúšťa, aby došlo k stretu a následne započítaniu takých pohľadávok, vo vzťahu ku ktorým nevystupujú dve osoby voči sebe navzájom súčasne v pozícii veriteľa a dlžníka, tak ako je tomu podľa názoru žalobcu v danom konkrétnom prípade.

12. Žalobca ďalej v odvolaní uviedol, že pôvodný veriteľ ani žalobca nemal v rozhodnom čase vedomosť o údajnom postúpení pohľadávok veriteľov Overa s.r.o., TDS s.r.o., SAZOS s.r.o., Jozef Jochim, HBP SPOL. s.r.o., Wonderwerk s.r.o., Chemtrend s.r.o, PvK – Therm s.r.o. a B. A. na úpadcu. Pôvodný veriteľ a žalobca sa o údajnom postúpení dozvedeli až listom zo dňa 21.12.2020, ktorý bol pre žalobcu nepochopiteľne a zrejme účelovo označený ako „Opätovné predloženie podkladov k jednostrannému započítaniu pohľadávok zo strany obchodnej spoločnosti SB hotel s.r.o.“ a prílohou ktorého boli aj Zmluvy o postúpení pohľadávok v počte 9 ks. Z tohto dôvodu podľa názoru žalobcu ani nemohli nastať účinky tvrdeného postúpenia voči pôvodnému veriteľovi. Žalobca ďalej opätovne aj na tomto mieste poukazuje na to, že pôvodný veriteľ v čase jednostranného započítania už nebol veriteľom predmetných pohľadávok evidovaných voči úpadcovi. Žalobca mal za to, že v danom konkrétnom prípade nejde o dva záväzky medzi tými istými subjektami, a to aj s poukazom na skutočnosť, že aby mohlo dôjsť k riadnemu započítaniu, je nutné započítavané pohľadávky dostatočne identifikovať, aby bolo zrejmé, ktoré konkrétne pohľadávky a do akej výšky vykonaným zápočtom zanikajú. Preto, pokiaľ sa započítavajú viaceré pohľadávky a pohľadávky, ktoré vo svojom súčte prevyšujú pohľadávku veriteľa, je k platnému zániku záväzku nutné, aby zo započítacieho prejavu bolo zrejmé, ktorá časť započítavaných pohľadávok je predmetom zápočtu, avšak jednostranný zápočet úpadcu zo dňa 14.08.2020 uvedené nenapĺňa a z jeho obsahu vôbec nie je zrejmé, ktorá konkrétna časť pohľadávok mala byť predmetom zápočtu, pričom tieto skutočnosti neboli žalobcovi doposiaľ ozrejmene, a to ani v obsahu napádaného rozhodnutia súdu prvej inštancie. Vzhľadom k tomu, že úpadcom realizované jednostranné započítanie je podľa názoru žalobcu neplatným právnym úkonom pre rozpor so zákonom, o čom pôvodný veriteľ úpadcu upovedomil listom zo dňa 21.09.2020, má žalobca ďalej za to, že tento právny úkon úpadcu je postihnutý absolútnou neplatnosťou, v dôsledku čoho je potrebné na takýto právny úkon prihliadať ako na neplatný od počiatku, pričom s poukazom na doposiaľ uvedené skutočnosti zo strany žalobcu, nie je možné stotožniť sa s konštatovaním súdu prvej inštancie o opaku.

13. Žalobca v súvislosti s jednostranným započítaním úpadcu mal zároveň za potrebné zdôrazniť, že týmto došlo zo strany úpadcu k uznaniu jeho záväzku vo výške istiny v celom rozsahu, a teda týmto právnym úkonom deklaroval, že jeho záväzok vo výške istiny 298.796,64 Eur existuje a trvá. Žalobca má tiež za to, že správca nekonal s odbornou starostlivosťou, keď z pohľadu žalobcu pristúpil k nedôvodnému popretiu prihlásenej pohľadávky, vzhľadom na čo podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie pri rozhodovaní predmetného prípadu nedostatočne posúdil skutkový a právny stav vecí. Predsa v prípade, ak by správca postupoval s odbornou starostlivosťou, tak by vykonal i vlastné šetrenia. Správca tak podľa názoru žalobcu pristúpil k neoprávnenému popretiu prihlásenej pohľadávky, keď prihlásenú pohľadávku riadne nepreskúmaval. Záverom žalobca poukazuje na to, že správca je pri popretí pohľadávky povinný jednoznačne vyjadriť tak dôvod ako aj rozsah popretia, a preto vzhľadom na postup správcu, ktorý z pohľadu žalobcu nie je možné považovať za súladný s ustanoveniami § 7 a§ 124 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z., nemá takýto popierací prejav správcu potenciál obstáť, vzhľadom na čo

podľa názoru žalobcu možno skonštatovať, že v danom konkrétnom prípade popierací prejav správcu nebol dôvodný a správny.

14. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne vo výroku potvrdil. Žalovaný považuje odvolanie za absolútne nedôvodné, žalobca v odvolaní prezentuje výlučne subjektívny názor vo vzťahu k tvrdenej nesprávnosti rozhodnutia a uplatňuje obdobné až zhodné tvrdenia a s tým spojenú argumentáciu ako pred súdom prvej inštancie. Len tento nepreukázaný samotný subjektívny názor (postoj) žalobcu v odvolaní nie je a nemôže byť spôsobilý spochybniť vecnú správnosť záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a v konečnom dôsledku vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. S poukazom na doterajší priebeh sporu a jeho výsledku je žalovaný toho názoru, že odvolanie nesie znaky výlučne tendenčného a účelového konania žalobcu a známky zjavného zneužitia práva žalobcu. Žalovaný má zároveň za to, že s ohľadom na koncentračnú zásadu konania žalobca už nie je ani oprávnený tvrdiť či preukazovať skutočnosti týkajúce sa skutkového stavu, tieto bol povinný tvrdiť aj preukazovať v rámci konania pred súdom prvej inštancie. Odvolacie konania slúži len na nápravu vecne nesprávnych či nezákonných rozhodnutí, čo však nie je prípad odvolaním napadnutého rozhodnutia. Z obsahu odvolania možno vyvodiť, že žalobca má zjavný zámer predkladať obdobné až zhodné tvrdenia na preukázanie podanej žaloby v rámci odvolacieho konania, s čím žalovaný absolútne nesúhlasí.

15. Žalovaný ďalej poukázal na to, že v konaní bolo nesporné, že Oznámenie o postúpení pohľadávky z titulu Zmluvy o postúpení pohľadávky datovanej ku dňu 20.01.2020 bolo úpadcovi doručené až dňa 28.09.2020. V tejto súvislosti bol úpadca ako nenotifikovaný dlžník vo vzťahu k postúpenej pohľadávke v plnom rozsahu oprávnený jednostranne započítať vzájomné pohľadávky a záväzky evidované voči pôvodnému veriteľovi, teda jednostranne započítať pohľadávku, ktorá v dôsledku tohto platného právneho úkonu úpadcu v celom rozsahu zanikla. S ohľadom na doposiaľ zistený skutkový stav v spojitosti s právnym stavom, zrejším spôsobom vyplýva, že Zmluva o postúpení pohľadávky datovaná ku dňu 20.01.2020 v spojitosti s Oznámením preukázateľne doručeným úpadcovi dňa 28.09.2020 predstavuje výlučne len obrannú reakciu voči započítaciu prejavu úpadcu. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie, ani v podanom odvolaní, žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, že by o tvrdenom postúpení pohľadávky mal úpadca objektívne vedomosť pred realizáciou jednostranného zápočtu. Je tiež nutné uviesť, že žalobcom zmieňovaná výzva zo dňa 04.11.2020 na zaplatenie pohľadávky predstavuje úkon žalobcu časovo nasledujúci po realizácii jednostranného zápočtu úpadcu, na základe ktorého pohľadávka v celom rozsahu zanikla. Úpadca tak nemal v súvislosti s výzvou zo dňa 04.11.2020 žiadnu povinnosť splniť zaniknutý záväzok v podobe popretej pohľadávky.

16. Podľa žalovaného žalobca opätovne v odvolaní, ako predtým aj v podanej žalobe, prezentuje výlučne len svoj subjektívny ničím nepreukázaný názor, že jednostranný zápočet neuznáva a považuje ho za neplatný právny úkon, ktorý však žalobca neopiera o žiadne relevantné dôkazy ani právnu argumentáciu. Jedná sa len o nepreukázané domnienky a dohady žalobcu. Pokiaľ žalobca osobitne namieta, že absentuje vzájomnosť pohľadávok, žalovaný poukazuje na to, že pohľadávky úpadcu voči pôvodnému veriteľovi, ktoré boli predmetom jednostranného zápočtu, úpadca platne a účinne nadobudol postúpením od pôvodných veriteľov ešte v kalendárnom roku 2019. Postúpenie pohľadávok na úpadcu bolo riadne a včas zákonným spôsobom oznámené ešte pôvodnému veriteľovi. Pokiaľ žalovaný namieta absolútnu neplatnosť jednostranného zápočtu z dôvodu tvrdenej neurčitosti započítacieho prejavu úpadcu, žalobca opätovne predkladá len svoje subjektívne názory, ktoré však nemajú absolútne žiadnu oporu v reálnom skutkovom ani právnom stave vo vzťahu k popretej pohľadávke ako predmetu sporu. Žalobca nepreukázal ani sčasti, že by absentovala žalobcom tvrdená dostatočná identifikácia pohľadávok, ktoré boli predmetom započítacieho prejavu a ktoré v dôsledku započítania zanikli. Žalovaný považuje odôvodnenie rozhodnutia vo vzťahu k uvedenému za dostatočné a akékoľvek námietky žalobcu len za účelové a pre spor irelevantné.

17. Žalobca v odvolacej replike rozvinul svoju odvolaciu argumentáciu a pretože podľa § 365 ods. 3 CSP platí, že odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania a pretože novoty v odvolacom konaní možno použiť za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 366 CSP len v odvolaní, zhrnutie tvrdení a argumentov uvedených žalobcom v odvolacej replike odvolací súd v podrobnostiach neuvádza.

18. Žalovaný v odvolacej duplike rozvinul argumentáciu uvedenú vo vyjadrení k odvolaniu a pretože podľa § 373 ods. 4 CSP platí, že prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu, zhrnutie tvrdení a argumentov uvedených žalovaným v odvolacej duplike odvolací súd v podrobnostiach neuvádza.

19. Súd prvej inštancie dňa 09.03.2023 predložil vec Krajskému súdu v Trenčíne na rozhodnutie o odvolaní.

20. Krajský súd v Trenčíne dňa 12.07.2023 v súlade s § 34 ods. 2 písm. a), § 40, § 43 a § 471c CSP postúpil vec Krajskému súdu v Banskej Bystrici, keďže v súdnej veci ide obchodnoprávny spor.

21. Krajský súd v Banskej Bystrici s postúpením nesúhlasil a dňa 02.08.2023 podľa § 43 ods. 2 CSP predložil spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti.

22. Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 3Ndob/15/2023 zo dňa 16.01.2024, právoplatným dňa 06.03.2024, rozhodol, že na konanie a rozhodnutie o odvolaní je príslušný Krajský súd v Banskej Bystrici.

23. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací vec prejednal podľa § 379, § 380 ods. 1 a § 385 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je vo výroku vecne správne.

24. Z obsahu súdu prvej inštancie vyplýva, že Okresný súd Trenčín uznesením č.k. 38R/5/2021-202 zo dňa 12.11.2021, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 223/2021, deň vydania 22.11.2021, vyhlásil konkurz na majetok úpadcu a do funkcie správcu ustanovil JUDr. Ing. Zuzanu Kvakovú, Trenčín, značka správcu S2037 a uznesením sp. zn. 38R/5/2021 zo dňa 23.02.2022, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 42/2022, deň vydania 02.03.2022, odvolal JUDr. Ing. Zuzanu Kvakovú, Trenčín, značka správcu S2037 z funkcie správcu a do funkcie správcu ustanovil obchodnú spoločnosť I&R KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k.s., Bratislava, značka správcu S1436, t.j. žalovaného.

25. Súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok zo dňa 17.12.2021 si žalobca prihlásil v konkurze na majetok úpadcu pohľadávky v celkovej sume istiny a príslušenstva 350.532,76 Eur, a to pohľadávku č. 1 spolu vo výške 23.454,84 Eur; pohľadávku č. 2 spolu vo výške 73.611,33 Eur a pohľadávku č. 3 spolu vo výške 253.466,59 Eur s tým, že úpadca ako objednávateľ uzatvoril dňa 29.09.2016 so spoločnosťou E-RAN Slovakia spol. s r.o., Bratislava, IČO: 36 336 530 ako zhotoviteľom Zmluvu o dielo na uskutočnenie stavebných prác a súvisiacich dodávok „KURSALON Trenčianske Teplice - Prestavba a prístavba“. Zhotoviteľ v súvislosti s riadnym a včasným zhotovením a dodaním diela vystavil úpadcovi okrem iného faktúru č. 10180443 zo dňa 24.09.2018 na sumu 18.786,64 Eur so splatnosťou 24.10.2018; faktúru č. 10190071 zo dňa 23.04.2019 na sumu 161.125,23 Eur, po odpočte preddavku vo výške 100.000,- Eur na základe preddavkovej faktúry č. 20190001 na sumu 61.125,23 Eur so splatnosťou 07.05.2019 a faktúru č. 10190121 zo dňa 13.12.2019 na sumu 218.884,77 Eur so splatnosťou 27.12.2019. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.01.2020 pôvodný veriteľ postúpil žalobcovi pohľadávku pozostávajúcu z istiny vo výške 298.796,64 Eur s príslušenstvom. Oznamením o postúpení pohľadávky (úpadcovi doručené dňa 28.09.2020) pôvodný veriteľ upovedomil úpadcu o postúpení špecifikovaných pohľadávok. K plneniu však nedošlo napriek výzve žalobcu na zaplatenie zo dňa 04.11.2020.

26. Správca úpadcu dňa 04.02.2022 pohľadávky žalobcu poprel čo do právneho dôvodu a do výšky z dôvodu ich spornosti s tým, že úpadca preukázateľne doručil predchádzajúcemu veriteľovi započítanie pohľadávok, ktoré si veriteľ uplatňuje prihláškou, jednostranným právnym úkonom dňa 17.09.2020. Pôvodný veriteľ preukázateľne informoval úpadcu o postúpení pohľadávky (ktorá je predmetom započítania dlžníka) na veriteľa najskôr dňa 28.09.2020, pôvodný veriteľ bol preukázateľne informovaný o postúpení pohľadávky veriteľa Overa s.r.o. voči pôvodnému veriteľovi na úpadcu dňa 09.08.2019 a o postúpení pohľadávky veriteľa B. A. voči pôvodnému veriteľovi na úpadcu. S poukazom na uvedené je tvrdenie pôvodného veriteľa, že nikdy nebol informovaný či už zo strany úpadcu alebo zo strany dlžníka ako údajného postupníka, o postúpení predmetných pohľadávok, sporné. Z uvedeného dôvodu je aj celé rozporovanie započítania pohľadávok dlžníka zo strany pôvodného veriteľa ako aj veriteľa sporné, a teda

aj existencia prihlásených pohľadávok veriteľa z právneho dôvodu neuhradených faktúr č. 10190071, 10180443, 10190121 za dodanie diela je sporná.

27. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie ďalej vyplýva, že dňa 20.01.2020 spoločnosť REKODOM, s.r.o., Bratislava, IČO: 36 336 530 (pôvodne obchodné meno: E-RAN Slovakia spol. s r.o.) ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli Zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bola pohľadávka proti úpadcovi pozostávajúca z istiny vo výške 298.796,64 Eur a príslušenstva, ktorá vznikla na základe faktúry č. 10190071 vystavenej dňa 23.04.2019, splatnej dňa 07.05.2019 vo výške neuhradeného zostatku 61.125,23 Eur; faktúry č. 10180443 vystavenej dňa 24.09.2018, splatnej dňa 24.10.2018 vo výške 18.786,64 Eur a faktúry č. 10190121 vystavenej dňa 13.12.2019, splatnej dňa 2.12.2019 vo výške neuhradeného zostatku 218.884,77 Eur.

28. Dňa 24.09.2020 zasielal postupca úpadcovi Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 20.01.2020, ktoré bolo úpadcovi doručené dňa 28.09.2020.

29. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie tiež vyplýva, že dňa 14.08.2020 úpadca vykonal voči spoločnosti REKODOM, s.r.o., Bratislava, IČO: 36 336 530 Započítanie pohľadávok jednostranným právnym úkonom s tým, že si uplatňuje svoje právo na započítanie vzájomných pohľadávok a záväzkov v rozsahu, v akom sa vzájomne kryjú, t.j. 298.796,64 Eur.

30. Podľa § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov, veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. Právo na určenie popretej pohľadávky je uplatnené včas aj vtedy, ak bola podaná žaloba v lehote na nepríslušnom súde.

31. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

32. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených žalobcom v odvolaní a dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dôsledku nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci nevyhodnotil a neposúdil tvrdenia a argumenty, ktoré mali podstatný význam pre rozhodnutie sporu a dospel tak k predčasnemu záveru o tom, že žaloba nie je dôvodná.

33. Súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím zamietol žalobu žalobcu o určenie popretej pohľadávky v konkurze s odôvodnením, že prihlásená pohľadávka je sporná, keď z predložených listinných dôkazov je možné konštatovať jej zánik na základe jednostranného započítania pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu.

34. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, keď konkrétne namietal, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal z poukazu na to, že zo strany úpadcu malo dôjsť jednostranným úkonom zo dňa 14.08.2020 k údajnému započítaniu pohľadávok voči pôvodnému veriteľovi a keď ani súdom prvej inštancie nebolo žalobcovi ozrejmené, ktorá konkrétna časť pohľadávok mala byť predmetom jednostranného zápočtu úpadcu zo dňa 14.08.2020.

35. K námietke žalobcu v odvolaní, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal z poukazu na to, že zo strany úpadcu malo dôjsť jednostranným úkonom zo dňa 14.08.2020 k údajnému započítaniu pohľadávok voči pôvodnému veriteľovi, zhodne so súdom prvej inštancie aj odvolací súd považuje za potrebné poukázať na charakter incidenčného konanie o určenie popretej pohľadávky, ktorého predmetom je preskúmanie dôvodnosti popierajúceho úkonu oprávnenej osoby vykonaného na základe skutočností uvedených veriteľom v prihláške pohľadávky, a teda účelom incidenčného konania je v podstate len rozhodnúť o tom, či popierací prejav obстоjí alebo nie, t.j. či dôvody obsiahnuté v

popieracom prejave zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze, tak ako bola prihlásená.

36. V konaní nebolo sporné, že ako oprávnená osoba pohľadávku žalobcu poprel správca úpadcu. Sporná nebola v konaní ani skutočnosť, že pohľadávku žalobcu poprel s odôvodnením, že postúpenie pohľadávok na žalobcu, ktoré pohľadávky si žalobca v konkurze úpadcu prihlásil, pôvodný veriteľ oznámil úpadcovi úkonom doručeným dňa 28.09.2020, pričom úkonom doručeným pôvodnému veriteľovi dňa 17.09.2020 úpadca proti týmto pohľadávkam jednostranne započítal pohľadávky, ktoré mal proti pôvodnému veriteľovi.

37. Započítanie je jedným zo zákonných spôsobom zániku záväzkov, keď ide o zánik vzájomne sa kryjúcich pohľadávok patriacich vzájomne veriteľovi a dlžníkovi, ktorých plnenie je rovnakého druhu, ak niektorý z nich urobí prejav smerujúci k započítaniu. Pretože k zániku vzájomných pohľadávok započítaním môže dôjsť aj jednostranným úkonom, ak správca úpadcu zdôvodnil popretie pohľadávky žalobcu tým, že vzhľadom na jednostranný započítací úkon úpadcu zo dňa 14.08.2020 je sporná existencia prihlásených pohľadávok žalobcu, odvolací súd konštatuje, že v súlade s charakterom a účelom incidenčného konania súd prvej inštancie správne vyhodnocoval, či tento dôvod popretia zodpovedá skutočnosti, keďže pohľadávku, ktorá zanikla, nie je možné v konkurze úpadcu úspešne prihlásiť.

38. K námietke žalobcu v odvolaní, že jednostranný započítací úkon úpadcu zo dňa 14.08.2020 je absolútne neplatným právnym úkonom pre jeho neurčitosť, odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie v ods. 68. a 69. napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že neboli zistené žiadne skutočnosti, z ktorých bolo možné dovodiť, že predmetný právny úkon je absolútne neplatný pre jeho neurčitosť, keďže z jednostranného zápočtu pohľadávok zo dňa 14.08.2020 vyplýva, aký subjekt a voči akému subjektu uplatnil právo na započítanie a v akej výške a z prílohy uvedenej listiny vyplýva, že jednotlivé pohľadávky, ktoré boli predmetom započítania, sú konkretizované, jednoznačne špecifikované číslom dokladu, výškou pohľadávok, dátumom ich splatnosti i popisom veriteľa, od ktorých boli postúpením nadobudnuté. Súd prvej inštancie teda k záveru, že jednostranný započítací úkon úpadcu zo dňa 14.08.2020 je určitý, t.j. platný právny úkon, dospel s poukazom na to, že pohľadávky použité na započítanie boli konkretizované a jednoznačne špecifikované, t.j. určité. Žalobca však v konaní na súde prvej inštancie absolútnu neplatnosť jednostranného započítacieho úkonu úpadcu zo dňa 14.08.2020 namietal s poukazom na to, že pokiaľ sa započítavajú viaceré pohľadávky, ktoré vo svojom súčte prevyšujú pohľadávku veriteľa, je nutné, aby zo započítacieho prejavu bolo zrejmé, ktorá časť započítavaných pohľadávok je predmetom zápočtu a z obsahu úkonu úpadcu nie je zrejmé, ktorá konkrétna časť úpadcom uvádzaných pohľadávok mala byť predmetom zápočtu. K týmto tvrdeniam a argumentom žalobcu sa súd prvej inštancie nevyjadril, ani ich nevyhodnotil a neposúdil.

39. Jednostranný započítací prejav je vyjadrením vôle smerujúcej k zániku vzájomných pohľadávok, teda je právnym úkonom, a preto musí spĺňať všetky všeobecné zákonné požiadavky kladené na právne úkony. Zákonou požiadavkou na platný právny úkon je v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj požiadavka, že právny úkon sa musí urobiť určite, inak je neplatný. Právny úkon je určitý, ak nie je vnútorne rozporný jeho obsah a jeho predmet je jednoznačne určený, takže ho je možné individualizovať. Jednostranný započítací úkon je možné vykonať bez akejkoľvek súčinnosti druhého účastníka a bez ohľadu na jeho vôľu, pretože účastník, ktorý vykonáva započítanie, sám určuje, ktorá pohľadávka a v akej výške sa započítava a rovnako určuje, proti ktorej pohľadávke a v akej výške bude započítaná. Prejav vôle smerujúci k započítaniu preto musí byť dostatočne určitý predovšetkým vo vzťahu k tomu, ktorá pohľadávka, z akého právneho vzťahu a v akej výške započítava, ako aj vo vzťahu k tomu, proti ktorej pohľadávke dlžníka (zároveň veriteľa) sa započítava. Predmetom jednostranného započítavania môže byť na ktorejkoľvek strane aj viac pohľadávok, ktorých súhrnná výška nemusí byť na oboch stranách rovnaká, pričom v prípade, ak dlžník započítava proti pohľadávke veriteľa viac svojich pohľadávok, prevyšujúcich vo svojom súčte pohľadávku veriteľa, z úkonu započítania musí byť zrejmé, ktorá časť započítavaných pohľadávok zápočtom zanikla a ktorá nie, inak je úkon započítania podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný pre neurčitosť.

40. Úpadca jednostranným úkonom zo dňa 14.08.2020 započítal proti pohľadávkam veriteľa vo výške 298.796,64 Eur svoje pohľadávky vo výške 298.796,64 Eur, pričom v samotnom úkone započítania pohľadávky použité na započítanie neoznačil. Úpadca ako prílohu jednostranného zápočtu pripojil

listinu označenú „Saldo“, v ktorej sú uvedené pohľadávky úpadcu definované výškou, dátumom splatnosti a popisom s uvedením veriteľa, od ktorého úpadca pohľadávky nadobudol, a teda z hľadiska označenia pohľadávky, ktoré úpadca na započítanie použil, požiadavka určitosti splnená bola, čo správne vyhodnotil aj súd prvej inštancie. Či však požiadavka určitosti bola splnená aj z hľadiska, ktoré konkrétne pohľadávky alebo ktorá konkrétna časť úpadcom uvádzaných pohľadávok započítaním zanikla, súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí neposúdil a nevyhodnotil. Hoci nie každá okolnosť, ktorej dôsledkom je absolútna neplatnosť právneho úkonu musí byť pre súd poznateľná, avšak v súdnej veci žalobca už v žalobe namietal absolútnu neplatnosť jednostranného započítacieho úkonu úpadcu zo dňa 14.08.2020 s poukazom na to, že pokiaľ sa započítavajú viaceré pohľadávky, ktoré vo svojom súčte prevyšujú pohľadávku veriteľa, je nutné, aby zo započítacieho prejavu bolo zrejmé, ktorá časť započítavaných pohľadávok je predmetom zápočtu. Len dôsledným posúdením tohto argumentu žalobcu bolo možné dospieť k záveru, či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu vylučujú pohľadávku žalobcu z uspokojenia v konkurze úpadcu, a teda či žalobcom prihlásená pohľadávka je sporná a je možné konštatovať jej zánik na základe jednostranného započítacieho prejavu úpadcu zo dňa 14.08.2020. Právne úkony postihnuté absolútnou neplatnosťou nemajú za následok vznik, zmenu alebo zánik práv alebo povinností, čo znamená, ak by jednostranný započítací úkon úpadcu zo dňa 14.08.2020 požadované účinky nevyvolal, pohľadávky pôvodného veriteľa by započítaním nezaniikli. Odvolací súd preto uzatvára, že šlo o argument, ktorý bol pre rozhodnutie rozhodujúci, a preto sa vyžadovala špecifická odpoveď súdu prvej inštancie práve na tento argument a ak súd prvej inštancie tento argument žalobcu neposúdil a nevyhodnotil, jeho zistenia a závery, že dôvody popretia obstoja, sú predčasné, a teda nesprávne.

41. Pokiaľ ide o zostávajúcu odvolaciu argumentáciu žalobcu, odvolací súd musí konštatovať, že táto je len opakovaným uvádzaním skutkových tvrdení a právnych argumentov žalobcu tak, ako ich žalobca uvádzal v konaní na súde prvej inštancie, pričom tieto tvrdenia a argumenty uvádza žalobca v odvolaní bez toho, aby nimi oponoval konkrétnym zisteniam a záverom súdu prvej inštancie, a najmä bez toho, ktoré konkrétne zistenia a závery súdu prvej inštancie považuje za nesprávne a prečo ich považuje za nesprávne. Na tomto mieste preto odvolací súd udáva, že rozhodnutie súdu prvej inštancie podlieha prieskumu odvolacím súdom len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvedie v podanom odvolaní, resp. podľa § 365 ods. 3 CSP doplní do uplynutia lehoty na podanie odvolania, keďže podľa § 380 ods. 1 CSP platí, že odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi. Odvolacie dôvody, t. j. dôvody, z ktorých odvolateľ považuje rozhodnutie za nesprávne, sú podľa § 363 CSP aj zákonnou obsahovou náležitosťou odvolania a zákonná povinnosť uviesť odvolacie dôvody znamená, že odvolateľ musí uviesť konkrétne zistenia a závery súdu prvej inštancie, ktoré považuje za nesprávne a prečo ich považuje za nesprávne, a teda musí uviesť konkrétne tvrdenia a argumenty pre ním tvrdené dôvody nesprávnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Účelom odvolacieho konania teda nie je, aby odvolací súd opakovane vyhodnocoval tvrdenia a argumenty odvolateľa uvedené v konaní na súde prvej inštancie, ale účelom odvolacieho konania je posúdenie vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia. Odvolaciemu súdu pritom zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplývala povinnosť, ale ani právo odvolaciu argumentáciu žalobcu dotvárať a vyvodzovať si, prečo by tie ktoré zistenia a závery súdu prvej inštancie mali byť nesprávne, ale zodpovednosť za odvolaciu argumentáciu a jej obsahové vymedzenie mal žalobca ako odvolateľ, a preto odvolací súd vyhodnocoval len tie odvolacie tvrdenia a argumenty žalobcu, ktoré sa týkali konkrétnych zistení a záverov súdu prvej inštancie, a teda ktorými žalobca v konkrétnosti namietal nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

42. Pretože vzhľadom na zistené nedostatky a nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie nebolo účelné tieto dopĺňať a naprávať v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. vo veci samej, ako aj v závislom výroku II. o náhrade trov konania a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

43. V ďalšom konaní súd prvej inštancie opätovne rozhodne o žalobou uplatnenom práve žalobcu s tým, že podľa stranami uplatnených prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany vyhodnotí a posúdi, či jednostranný započítací úkon úpadcu zo dňa 14.08.2020 spĺňa požiadavku určitosti s ohľadom na to, že úpadca použil na započítanie pohľadávky, ktoré vo svojom súčte prevyšovali pohľadávky pôvodného veriteľa. Súd prvej inštancie bude mať na zreteli, že započítací úkon, ktorým dlžník započítava proti pohľadávke veriteľa viac svojich pohľadávok, prevyšujúcich vo svojom súčte pohľadávku veriteľa, spĺňa požiadavku určitosti vtedy, ak je z neho zrejmé, ktorá časť započítavaných

pohľadávok zápočtom zanikla a ktorá nie a rovnako bude mať súd prvej inštancie na zreteli, že právny úkon je neurčitý, keď síce je zrozumiteľne vyjadrený, avšak jeho obsah je nejasný a existujúce vecné nedostatky spočívajúce v neurčitom vyjadrení obsahu nemožno odstrániť ani prostredníctvom interpretačných pravidiel.

44. Podľa § 391 ods. 2 CSP súd prvej inštancie je pri novom rozhodovaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto rozhodnutí.

45. Podľa § 396 ods. 3 CSP v novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

46. Rozhodnutie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).